

Nový Jeruzalém č. 11/2016

Zpravodaj pro 203. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Budišově v pondělí 14. listopadu 2016 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách.

Ve čtvrtek 13. října přijelo a přišlo na pouť NJ do Jam čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Pavla Kopečka na pouti NJ v Jámách:

Milé sestry, milí bratři, duchovní otcové!

My jsme slyšeli evangelium, které jakoby nezapadlo do určité představy, kterou běžný věřící má. **Žena z davu oslavuje Krista, oslavuje jeho matku, takovým podivným způsobem.** Kdyby řekla: „Šťastná matka, která má takového syna!“, ale ona to neřekne. Mluví o něčem jiném, ale smysl je stejný. Můžeme říci, že jde o oslavu Panny Marie. Otázkou je, **čím je pro nás Panna Maria?** V prvním čtení vidíme určitý vzor – **byla s apoštoly, posilovala je, modlila se s nimi, očekávala s nimi slíbeného Přímiluvce Duchu Svatého.** Ale Maria nám v prvé řadě připomíná slova, která řekl starozákonní Kázatel: „**Oko se nenasytí díváním, ucho slyšením**“, **pokud v srdci není Bůh.** My můžeme plno věcí vidět, plno krásných projevů, kázání a přednášek slyšet, při tom to podstatné nám může uniknout: **Bůh v srdci, Boží milost, která v nás působí. A toto platí o Panně Marii, protože Ona je milostiplná. To znamená, že v ní Boží milost nejen působí, ale ji proměňuje a naplňuje.** V tom je její síla, její ctnost a tím je nám všem, nejenom příkladem, cestou a povzbuzením, ale tím je nám blízká. **Je nám také přímiluvkyní a ochránkyní.**

Co to znamená být naplněná milostí? **První čtení mluví o očekávání Duchu Svatého. Ale vždyť Panna Maria Duchu Svatého už přijala, z Duchu Svatého počala Krista.** Zde vidíme její význam a poslání v církvi: Ona je **průvodkyní k Duchu Svatému, neustále se v Duchu Svatém obnovuje. Její ano při Zvěstování není jenom slovem, které někde zaznělo, je životním postojem víry.** A pro nás pro všechny by mělo to být stejné. Víra není jen nějakým ojedinělým projevem, např. že jdeme do kostela, že přijmeme svátosti, **víra má být životním postojem, naším identitou, naším hlavním charakteristickým rysem.** Žijeme skrze Boží milost, skrze Duchu Svatého, který nám byl dán. Dnešní evangelium, které tak netradičně chválí Krista, ukazuje na život, který vnímá, ale především na život duchovní, že my jako to dítě máme sát milost Boží, tak jako dítě je živeno mateřským mlékem. Právě zde se odkrývá poslání a naplnění Panny Marie. Prožíváme neklidnou dobu, je plno věcí, ze kterých můžeme mít obavu, svět, ve kterém žijeme je komplikovaný. Mnohdy ztrácíme orientaci, vidíme, že **základní hodnoty jsou zpochybňovány, to co před několika desetiletími bylo nemyslitelné, je dnes běžné. Jsme svědky obrovského útoku na křesťanství a křesťanské hodnoty.** Především vnímáme, jak **tento zdroj milosti, toho napojení na Krista, skrze kterého milost a život pulzuje a vchází do Církve, jak toto napojení je slabé, jak se neustále oslabuje.** A právě proto snad **papež František vyhlásil tento rok milosrdenství rokem milosti, rokem jubilejním.** Uvědomuje si, že Maria je příkladem této Boží milosti, **člověka, kterého změnila Boží milost.**

Já jsem se především vrátil z Říma. První věc, když jsem procházel baziliku a svaté brány, bylo obrovské množství poutníků. Sedm let jsem žil v Římě a **tak naplněné kostely jsem doposud neviděl.** Pociťil jsem z toho obrovskou radost a řekl jsem si „Ono to opravdu funguje“. **Boží milost a boží milosrdenství se vylévá na církev a skrze církev se vylévá na tento**

svět, proměňuje ho. Toto povzbuzení bylo podtrženo i tím, že poutníci nejenom přicházeli jednotlivě, ale přicházeli ve skupinách, v procesích s křížem, hudbou, kroji – modlili se a zpívali. Najednou mi to bylo strašně blízké a domnívám se, že je to v Římě neopakovatelný jev. V neděli jsem byl na papežské mši svaté a nejenom náměstí svatého Petra, ale také přilehlé ulice, ale i hlavní ulice – Via della Concilliazone, byla plná poutníků a věřících. Ti co přišli, **chtěli být povzbuzeni a uvědomují si, jak v této době je důležité mít pevný bod ve svém životě, mít zdroj vnitřní síly a jistoty, když mnohdy kolem sebe tuto sílu nevidíme a jsme nejistí a pochybuje.** Apoštol Petr říká Kristu: „**Pane, ke komu bychom šli, ty máš slova života věčného.**“ Tato slova apoštola Petra i z té baziliky svatého Petra zaznívala a lidé přichází podobně jako učedníci za Kristem, kterého prezentuje Petrův nástupce.

Pro nás pro všechny by to mělo být velkým **povzbuzením. Povzbuzením,** nejenom, když se díváme na Marii, která je naplněná milostí a z té milosti žije a **překonává všechny těžkosti** a strádání života. Ale také **povzbuzením,** když vidíme církev, která v roce milosrdenství otvírá brány, aby člověk prošel branou do nové roviny svého života. **Aby to bylo symbolické opuštění starého života a začátkem nového.** Aby to byla **příprava na přechod do Božího života.** Pokud si budeme uvědomovat, že to **lepší, to krásnější, nás všechny teprve čeká, tak bude i náš život spokojenější a šťastnější.** Abychom do tohoto života Božího mohli vstoupit je důležité být plni radosti a naděje, jak to vidíme **na příkladech světců a u Panny Marie. Skrze svátosti, skrze milost ve které žijeme už zde na zemi, vstupujeme do života. AMEN.**

Po zaplacení autobusů a nutné reže zůstalo **620 Kč,** které jsme poslali na Centrum Božího milosrdenství ve Slavkovicích. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Tomášovi a všem farníkům z Jam, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Pán Bůh zaplat' také za dodatečné dary (**celkem 2200 Kč**) na vyrovnání „schodku“ poutě NJ v Pavlově – děkuji.

Ztráty – nálezy: Hned po pouti NJ v Jámách jedna paní hledala brýle. V prvním kole se nenašly. Nyní se brýle – na červené šňůrce našly. Jsou u jáhna, ale on zase neví komu je vrátit – nepamatuje si jméno majitelky a jeho mobil už neneviduje její tlf. číslo. Pokud někdo z čtenářů ví, kdo brýle hledá, tak ať dá vědět – jáhnovi nebo hledající paní. Děkuji - jL

Představení a rozhovor s P. Ing. Mgr. Markem Husákem DiS, kaplanem ve Velkém Meziříčí, Borech a Netíně – hlavním celebrantem poutě NJ v Budišově:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Na svět jsem přišel před sedmatřiceti lety, 29. března 1985. Vyrůstal jsem v Mikulově. Mám tři sourozence, staršího Luboše a Lenku a mladšího Jirku. Dvuměsíční jsem byl pokřtěn v našem farním kostele sv. Václava. V rodině jsme byli zvyklí se společně modlit. Ve druhé třídě jsem byl u prvního sv. přijímání. Po páté třídě jsem nastoupil na osmileté Gymnázium Mikulov. Během těchto let jsem byl bifmován, vybral jsem si jako patrona sv. Jana Boska. Pravidelně jsem se účastnil setkání mladých v naší farnosti. Ministrují od dětství. V blízkosti oltáře a našeho faráře, otce probošta Vladimíra Nováčka, mě také napadla myšlenka stát se knězem.

Po maturitě jsem pět let trávil na studiích v Brně. Postupně i souběžně jsem zde absolvoval tři školy: Vyšší odbornou školu se zaměřením na ekonomii a právo. Pedagogickou fakultu pro učitelství na druhém stupni s obory fyzika, technika a informatika. A Vysoké učení technické s oborem elektrotechnická výroba a management. Pobyť v Brně pro mě nebyl jen časem studia a vědeckého bádání, ale především hlubší cesty hledání Ježíše. Měl jsem možnost projít roční duchovní obnovou pořádanou komunitou Emmanuel. Poté jsem byl pravidelným účastníkem společenství mladých sv. otce Pia z Pietrelciny při kostele sv. Maří Magdalény.

V roce 2009 jsem nastoupil do Teologického konviktu v Olomouci, tedy do přípravného ročníku. Další dva roky jsem pokračoval na Teologické fakultě v Olomouci. Otec biskup mě vyslal na studia do Říma, kde jsem strávil tři roky na Papežské lateránské univerzitě.

Svůj první pastorační rok jsem jako jáhen strávil v Brně Zábřovicích, v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Po vysvěcení na kněze mě otec biskup poslal jako kaplana do farnosti sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí, kde působím od těchto prázdnin.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Od rodičů jsem se naučil mnohému. Taťka pro mě představoval vzor člověka, který buď něco dělá pořádně, nebo to nedělá vůbec. Mamka nás učila praktickému životu, který se neobejde bez sebezáporu a oběti. Naučila mě jíst všechno (i rajčata) a děkovat za to.

Samozřejmě mi předali víru a to je to nejdůležitější, za co jim jsem vděčný.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Do jisté míry jsem byl ovlivněn všemi kněžími, kteří působili v mé farnosti, nebo které jsem znal. Nejvíce to byla ale osobnost Vladimíra Nováčka, který mi ukázal na svém životě krásu kněžství. Miloval modlitbu a své kněžství. Svým tichým a vytrvalým příkladem uměl přitáhnout k tomuto velkému tajemství.

Po jeho smrti to byl jeho nástupce Stanislav Krátký. On byl trochu jiného temperamentu. Líbil se mi na něm jeho nezdolný optimismus a horlivost v šíření evangelia.

Do třetice bych jmenoval Mons. Pierina Galeone, italského kněze, který dlouhá léta žil po boku sv. Pia z Pietrelciny, stigmatizovaného kněze. Ukázal mi krásu kněžství z pohledu Ježíše Krista ukřižovaného, který přichází pro nás a pro naši spásu a který nás učí vzít také náš kříž a jít cestou, která vede ke společenství nás všech v církvi.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Jako nejkrásnější považuji to, že mohu jako kněz vstoupit tam, kde jsem jako člověk vstoupit nemohl, tedy mezi člověka a Boha. Od Boha mohu vyprošovat milosti a rozdávat je lidem. Mám na mysli udělování svátostí, tedy především eucharistie, svátosti pokání a pomazání nemocných. Stávám se svědkem mnohých milostí a radostí, které mohou lidé přijmout.

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?

Protože je víra Božská ctnost, nedá se dělat nic jiného, než stát v blízkosti Boha a konat jeho vůli. Víra je z hlásání a naslouchání této Boží vůle. A zde můžeme pocítovat náš nedostatek. Že více jednáme podle své vůle, než podle Boží vůle. Řešením je tedy začít více rozjímat a naslouchat Božímu slovu.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?

Protože jsem teprve na začátku svého kněžství, snažím se učit od těch, kteří jsou kněžími více let. Jako kaplan mám výhodu, že nemusím o mnohých věcech rozhodovat, tak jen sleduji, jak o mně rozhodují jiní. Nechci se tím chlubit, ale myslím si, že je v tom určitá moudrost...

Kde vás nejvíc „tlačí boty“?

Na levé noze. Bude to tím, že vstávám pravou nohou, tak je za ty roky více „ošoupaná“ a o něco kratší. V prodejně obuvi si tedy zásadně zkusím levou nohu!

Co Vám udělalo v poslední době radost?

Jsem rád za každé pozvání a příležitost, kdy mohu udělovat novokněžské požehnání. Vidím v lidech radost a přijetí nás nových kněží. Přestože se mnohým věcem teprve učíme a přirozeně nám nejdou, lidé mají většinou s námi trpělivost a o to více se za nás modlí.

Jak prožíváte ve svém životě, službě Jubilejní Rok Božího milosrdenství?

Vidím to jako příležitost objevení krásy tohoto milosrdného Božího pohledu. Papež nepřišel s něčím novým, věděli jsme, že je Bůh milosrdný, jen jsme s tím možná ještě neudělali zkušenost. Je velmi přínosné, jak se dělají poutě ke svatým branám a kolik milostí se přijímá. Také v našem děkanátu, ve Velkém Meziříčí, jsme společně putovali k bráně do Kostelního Vydří. Myslím, že se tato pouť velmi vydařila a odjížděli jsme duchovně posílení a povzbuzeni.

Mohl byste přiblížit úmysl sbírky na NJ v Budišově? Ať se věnuje případná sbírka na potřeby střediska DCŽM Mamre v Osové Bítýšce, na jejich provoz a aktivity pro mladé.

Pozvánky a plány.

Plán poutí na rok 2017: 8. 5. (nebo 6. – 8. 5.) poutní výlet rodin s dětmi

21. – 26. 8. - XVII. pěší pouť na Velehrad

28. – 30. 7. – Západní Čechy I. – blahoslavený Hroznata (800. výročí smrti)

9. 9. – XIV. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubička

!!!Pozor – prosba o radu !!! K poutnímu výletu rodin s dětmi připojuji historickou připomínku, dotaz a prosbu. Tato akce má už delší historii. Účelem je –

1) nabídnout rodinám společnou návštěvu nějakého známého či neznámého poutního místa – dopoledne pouť – modlitba, sv. zpověď, mše svatá, oběd, odpoledne výlet (ZOO nebo zámek nebo hrad nebo koupání);

2) díky dobrodincům (taťínek má sedadlo v autobuse zdarma) dopřát dětem a manželkám účast jejich mužů a otců, kteří se podobným akcím ke své škodě a škodě svých nejbližších většinou úspěšně vyhýbají.

3) Díky dobrodincům podpořit početné rodiny, pro které podobné „atrakce“ jsou s rostoucím počtem dětí těžko nebo vůbec nedostupné. Trošičku jim projevít touto formou vděk za jejich odvahu plnit slib daný při svatbě:.....**přijmeme děti od Boha ochotně a budeme je vychovávat podle Božího zákona....**

Když jsme začali, tak nás jezdilo velmi mnoho – na prvním poutním výletu nás bylo z oblasti, kde působí NJ přes dvě stě a jeli jsme čtyřmi autobusy. Po nástupu P. Pavla Lazárka do Olešnice jsme začali jezdit na tři dny, nejen u nás, ale i na Slovensko a do Rakouska.

Ale jak říká synek: „Otče, pokrok nezastavíš!“ i tato iniciativa má svůj vývoj. Bohužel, tak jako mnoho dalších církevních aktivit, vývoj sestupný. Na přání rodičů malých dětí jsme se vrátili k jednodenním poutním výletům, děti v početných rodinách vyrostli a poutní výlet s farářem a rodiči už pro ně není „in“ a počet početných rodin na Vysočině klesá..... a tak jsme rádi, že na 8. květen na poutní výlet rodin s dětmi naplníme na jeden den jeden autobus.

Tolik dějiny a současnost.

Nyní k příštímu roku. Když jsme se vraceli 10. října z požehnané a krásné pouti k Božímu milosrdenství, sv. Faustýně a sv. Janu Pavlu II. z Polska, tak jsem zaslechl přání (vzhledem k časovému tlaku na jednotlivých místech jsme nesplnili plán na 100%) pouť si zopakovat a přidat Čenstochovou. A tak se ptám a prosím o Vaše názory, podněty, případně to čemu některé „trhovci“ říkají průzkum trhu:

a) poutní výlet rodin s dětmi – 6. – 8. května – Polsko – Krakov, Čenstochová – dopoledne poutní místo, mše svatá, odpoledne třeba ZOO nebo zámek nebo aquapark.

nebo

b) poutní výlet rodin s dětmi – 8. 5. někam v naší krásné vlasti. Kam?

nebo

c) nic – už je toho tolik, že člověk neví kudy kam.

Ze jakoukoli odpověď, radu, názor, pomoc Vám budu velmi vděčný – jáhen Ladislav

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:

2017	12. leden	Velké Meziříčí	13. únor	Lysice	13. březen	Křižanov
	12. duben	Měřín	15. květen	Nové Veselí	12. červen	Jimramov
	13. červenec	Oslavice	14. srpen	Olešná	13. září	Radostín
	12. říjen	Bystré	13. listopad	Trpín	13. prosinec	Olešnice
2018	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka	březen	Křižanov
	duben		květen	Bohdalov	červen	
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen		listopad	Jámy	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 204. pouť NJ – v úterý 13. prosince 2016 v 17 hodin do Olešnice – hlavní celebrant – P. Jan Hodovský, farář v Cetkovících a Vískách

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2016. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť), kinc@dieceze.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www. rovecne.farnost.cz.